

Värmland / Hammarö / Norra Kyrkogården

Albin och Karin Renström

År 1918 berättade han för sina föräldrar att han ville studera. Fadern svarade då, att det var lättare att tjäna 100 000 kr, än att ta studenten. Något studiemedel eller studielån fanns inte. Hans enda möjlighet att nå sitt mål var att varva arbete och studier. Han jobbade bland annat i skogen. År 1925 kom han in på Fjellstedtska i Uppsala, ett internatläroverk, som bland annat ville främja prästutbildning. Albin Renström hade inte råd att gå alla fyra årskurserna. Därför läste han under ett sommarlov in en, som han tenderade av vid höstterminens början. Han tog sin studentexamen 1928 med höga betyg. Albin Renström studerade först i Uppsala och sedan i Lund. På somrarna, när det inte var någon undervisning vid universitetet, cyklade han runt i Härnösands stift och predikade för kollekten.

På 1930-talet träffade han sin blivande fru Karin, född Arvidsson. Hon var hushållslärare och hjälpte honom ekonomiskt. De gifte sig 1939. 1945 tillträdde Albin Renström komministertjänsten i Hammarö. Vid ett möte med dåvarande direktören för Skoghallsverken, Waldemar Hellgren, fick Albin Renström en uppmaning att verka för en kyrka i Skoghall. Vid denna tid hölls gudstjänster i aulan i Skoghalls skola.

I advent 1957 invigdes Skoghalls kyrka med församlingshem och kontorslokaler. Han sökte kyrkoherdetjänsten 1961 i Hammarö och blev förbigången. Det hade han svårt att komma över. Enligt Mikael Mogren, biskop och före detta lärare i kyrkovetenskap vid Uppsala universitet, var det inte lätt, under Albin Renströms verksamma tid, att vara präst och ha radikala åsikter. Han dog på Skoghalls sjukhem den 20 maj 1986.

I ett brev skriver han: *Nu är det ju så mycket som hade kunnat vara annorlunda! Man vet aldrig förrän efteråt! ...Nej, nog är livet vrångt ibland, när man vill ta ut av det. Man strävar efter att själen ska leva och går till kamp för vad man bäst har tänkt och känt. Det kan då hända att man misslyckas. Följden blir att man ibland hemfaller åt*

tröstlöshet och pessimism - men är inte det ett tecken på att man lever trots allt!

Källa: Margareta Renström Lingman, Albin och Karins dotter.

.
. .
.